

RESSÒ DE LA PARAULA

CAMÍ DE JUSTÍCIA I MISERICÒRDIA (VIII)

L'Església glorificada

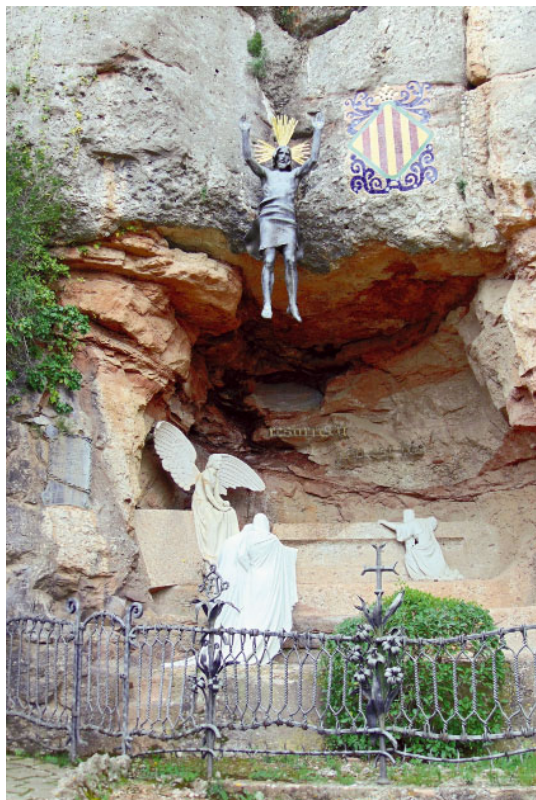
Mentre fem camí, ens movem entre les exigències de la justícia i el do de la misericòrdia. Així és tota la nostra vida a la terra. Igualment la vida de l'Església.

Cal dir que, si no fos pel do de la misericòrdia, no podríem sobreviure. Perquè, si bé molts no saben reclamar res més que «justícia», ella sola, la justícia, ni és possible, ni és capaç de donar-nos la vida. Entre les injustícies que no deixem de cometre i les que uns altres cometem deixant un rastre de víctimes; entre les preteses «solucions» a base de normes, reformes i progressos materials, el món continuaria essent un desert.

Avui proclamem ben alt que aquest drama, que determina la nostra història i provoca tant de sofriment, acaba amb el triomf de la misericòrdia. Això és el que significa la nostra fe en la Resurrecció de Jesucrist.

El món nou, la persona humana, l'Església nova, no neixen dels nostres compromisos i bones accions, sinó de Jesucrist ressuscitat. Perquè només en Ell i per Ell el Pare ha perdonat el món. La misericòrdia que Jesús va practicar com a home, aquí entre nosaltres, ha obtingut la resposta en la misericòrdia que Déu Pare ha vessat sobre el món, resuscitant-lo d'entre els morts. Aquí radica tota novetat (i l'acompliment de tots els somnis més profunds).

Aquesta veritat és el cor de la nostra fe. És el que ens permet viure cada dia.

El llibre de l'Apocalipsi va ser escrit per a retornar l'esperança als cristians que patien persecució i mort. Aquest llibre comença amb la contemplació de Crist ressuscitat i gloriós, i acaba amb la visió de la Ciutat Santa, plena de llum i resplendor:

el món i l'Església ressuscitats. Així, la nostra mirada va des del Ressuscitat a la nostra resurrecció, des de Jesús de Natzaret victoriós a l'Església i el món nous. Darrere de la mirada hi va el cor, on radica l'esperança, la força per a seguir vivint, la profunda alegria que retorna la bellesa al món. Hem de desenvolupar aquesta experiència. I demanar a l'Esperit, no tant que ens solucioni els problemes, sinó que en aquest camí ens permeti recuperar l'alegria.

Però, a fi de prevenir tota impaciència i avançar-nos a qualsevol protesta, el primer missatge que escoltem és aquell que ens advertia la carta als Colossencs: l'Església, la comunitat de germans, que ja ha ressuscitat, roman «amagada amb Crist en Déu, fins que aparegui Crist, vida nostra, i ella al seu costat» (cf. *Col* 3,3-4). El cel avui, entre nosaltres, és real, existeix, encara que roman amagat i en espera.

Com en Jesucrist. El cel es va fer realment present en la seva humanitat, en la seva història, en el seu cor i en el seu cos humans. Però no ho va fer trepitjant la humanitat, amb la seva glòria, pròpia de Déu (com esperaven la majoria dels jueus i avui desitjarien molts), sinó que es va ocultar sota les formes de pobresa, sofriment, mort i sacrifici d'amor.

Que l'Esperit ens permeti de viure aquesta glòria real, encara que amagada.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Posa't davant Jesús!

Fa un temps, una jove d'uns vint anys va viure l'experiència d'un recés que va trasbalsar la seva vida. N'ha parlat amb un company del grup de joves del qual forma part. Aquest noi té la seva edat i estudia a la universitat. És un jove que, iniciat pels pares en la fe, està passant un temps de preguntes sobre el sentit de la vida, l'amor, el futur, la vivència de la fe en el dia a dia... La seva amiga li recomanà que fes un recés amb altres joves. Ell, vençudes algunes reticències, s'hi va inscriure. Dies abans del recés va rebre una carta de la seva companya de grup.

«Benvolgut Miquel! En tot el que hem anat comentant aquestes darreres setmanes, he pogut intuir les teves ganes de buscar una vida més autèntica, més plena, més ferma. No sé si és la millor manera de de-

finir-ho. M'ha fet la impressió, moltes vegades, que busques alguna cosa o que vols fer algun pas, però que hi ha quelcom que t'impedeix de fer-ho amb més convenciment. «Mira, soc a la porta i truco. Si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i soparé amb ell, i ell amb mi» (*Ap* 3,20).

«Celebro la teua decisió de fer el recés. Estic convençuda que hi vas amb la idea que hi pots trobar alguna cosa que et farà molt de bé. Posa't en mans de Déu, deixa'l entrar a la teva vida, obre't a la seva presència i, confiadament, aboca't a la pregària. No tinguis por de canviar, de deixar que Ell entri en la teva vida perquè la pugui transformar. No es tracta de deixar d'ésser qui ets, sinó d'ésser més tu, potenciant tot allò de bo que Déu ja ha posat en la teva persona. Així doncs, et convido a anar, quan puguis, a

la capella; agenolla't davant el mateix Jesús i expressa-li tot el que sents: les teves pors, les teves alegries, les teves esperances, les teves ferides, les teves il·lusions i tot el que portis al cor. I, en acabar, obre les orelles per deixar que Ell et parli i puguis experimentar la seva veu silenciosa, però càlida i ferma, que t'omple de pau i t'aixeca, per proposar-te una vida nova i s'ofereix per carregar amb tu les teves dificultats i contrarietats. I recorda que Déu és sempre molt bon pedagog. No ve a retreure't res, a ofegarte o a pressionar-te. Ans al contrari!». «Ell els diu: Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica» (*Mc* 6,31).

En Miquel va anar al recés amb molt d'ànim, obert a la irrupció de Déu en la seva vida.

Enric Puig Jofra, SJ

ECO DE LA PALABRA

CAMINO DE JUSTICIA
Y MISERICORDIA (VIII)La Iglesia
glorificada

Mientras vamos de camino, nos movemos entre las exigencias de la justicia y el don de la misericordia. Así es toda nuestra vida en la tierra. Igualmente la vida de la Iglesia.

Hay que decir que, si no fuera por el don de la misericordia, no podríamos sobrevivir. Porque, si bien muchos no saben reclamar otra cosa que «justicia», ella sola, la justicia, ni es posible, ni es capaz de darnos la vida. Entre las injusticias que no dejamos de cometer y las que otros cometen dejando un rastro de víctimas; entre las pretendidas «soluciones» a base de normas, reformas y progresos materiales, el mundo seguiría siendo un desierto.

Hoy proclamamos bien alto que este drama, que determina nuestra historia y provoca tanto sufrimiento, acaba con el triunfo de la misericordia. Esto es lo que significa nuestra fe en la Resurrección de Jesucristo.

El mundo nuevo, la persona humana, la Iglesia nueva, no nacen de nuestros compromisos y buenas acciones, sino de Jesucristo resucitado. Porque sólo en Él y por Él el Padre ha perdonado al mundo. La misericordia que Jesús practicó como hombre, aquí entre nosotros, ha obtenido la respuesta en la misericordia que Dios Padre ha derramado sobre el mundo, resucitándole de entre los muertos. Aquí radica toda novedad (y el cumplimiento de todos los sueños más profundos).

Esta verdad es el corazón de nuestra fe. Es lo que nos permite vivir cada día.

El libro del Apocalipsis fue escrito para devolver la esperanza a los cristianos que sufrían persecución y muerte. Este libro comienza con la contemplación de Cristo resucitado y glorioso, y acaba con la visión de la Ciudad Santa, llena de luz y resplandor: el mundo y la Iglesia resucitados. Así, nuestra mirada va desde el Resucitado a nuestra resurrección, desde Jesús de Nazaret victorioso a la Iglesia y el mundo nuevos. Detrás de la mirada va el corazón, donde radica la esperanza, la fuerza para seguir viviendo, la profunda alegría que devuelve la belleza al mundo. Hemos de desarrollar esta experiencia. Y pedir al Espíritu, no tanto que nos solucione los problemas, sino que en ese camino nos permita recuperar la alegría.

Pero, a fin de prevenir toda impaciencia y adelantarnos a cualquier protesta, el primer mensaje que escuchamos es aquel que nos advertía la carta a los Colosenses: la Iglesia, la comunidad de hermanos, que ya ha resucitado, permanece «oculta con Cristo en Dios, hasta que aparezca Cristo, vida nuestra, y ella junto a Él» (cf. Col 3,3-4). El cielo hoy, entre nosotros, es real, existe, aunque permanece escondido y en espera.

Como en Jesucristo. El cielo se hizo realmente presente en su humanidad, en su historia, en su corazón y en su cuerpo humanos. Pero no lo hizo aplastando a la humanidad, con su gloria, propia de Dios (como esperaban la mayoría de los judíos y hoy desearían muchos), sino que se ocultó bajo las formas de pobreza, sufrimiento, muerte y sacrificio de amor.

Que el Espíritu nos permita vivir esa gloria real, aunque escondida.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

ESPAI VICARIA JUDICIAL

Dimensió pastoral del Ministeri
Públic (III): El Promotor de Justícia

És funció fonamental a l'Església tutelar el «bé públic», ampla categoria jurídica integrada pel conjunt de condicions que fan viable la vida organitzativa del Poble de Déu: són els drets fonamentals del fidel vers la «salus animarum», suprema llei de l'Església (cf. CIC, darrer cànon). Aquesta potestat demana una institució estable i de multi-secular tradició: el Promotor de Justícia que pot ser un laic —home o dona— de bona fama amb estudis del dret canònic, persona prudent que s'estimi la justícia (c. 1435). Feina bàsicament anàloga a la del Defensor del Vincle, ambdues institucions fan la funció global del «Ministeri Públic».

El Promotor de Justícia pot impugnar fins i tot un matrimoni canònic viciat per una coneguda causa de nul·litat (c. 1674.2.º) quan els consorts no hagin demanat processalment la nul·litat de la seva unió: supòsit no pas infreqüent. És una acció d'ofici que garanteix gratuïtat i professionalitat sense cap interès particular. Tot un servei, per tant, a l'Església donant a conèixer i provant una unió conjugal invàlida. Fins i tot podria demanar la nul·litat contra una sentència ferma (cc. 1619-1627).

A l'àmbit penal, hi ha certa similitud amb el Ministeri Fiscal estatal (c. 1717). Davant la sospita d'una conducta delictiva a l'Església, l'Ordinari de forma molt prudent promou unes mesures cautelars i si aquesta sospita es consolida decretaria al Pro-

motor de Justícia el formalitzar —sense demora— querrela criminal davant del seu Tribunal eclesiàstic. Quan la conducta d'un clergue sembla clarament delictiva, posant en perill el bé públic eclesial, sembla prudent connectar les diligències penals canòniques amb el Fiscal en Cap de la jurisdicció estatal: sempre amb el vistiplau del Bisbe diocesà.

No podem oblidar el fet de vigilar per la legalitat de les associacions i fundacions, àmbit on es fa present sempre el bé públic eclesiàstic dictaminant respecte a tota decisió de rellevància per a la vida jurídica d'aquestes agrupacions de persones i béns.

VIDA DIOCESANA

► **«Bones pràctiques en l'acompanyament dels malalts».** Aquest va ser el títol de la sessió formativa per a voluntaris de la Pastoral de la Salut que es va realitzar el dissabte 6 d'abril a la Casa de l'Església, amb la participació d'una trentena de persones. La ponent va ser la Sra. Marta Revert,

infermera i responsable del programa «Soledat i final de vida» del Parc Sanitari Sant Joan de Déu, de Sant Boi de Llobregat. Donat el bon resultat de la sessió, es preveu realitzar una altra al començament del proper curs.

► **II Trobada de voluntaris/es de Pastoral Penitenciària.** El dia 6 d'abril va tenir lloc a la Casa de l'Església de Sant Feliu, la II Trobada de voluntaris/es de Pastoral Penitenciària, amb l'assistència d'una vintena de persones.

Es va iniciar amb una pregària presidida pel bisbe Agustí i va con-

tinuar amb una xerrada-col·loqui a càrrec de Mn. Gaspar Mora i Bartrès, professor i teòleg.

Eren presents també els encarregats de dur a terme la feina pastoral i celebrar les eucaristies als centres penitenciaris presents a la diòcesi: els mercedaris Je-

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

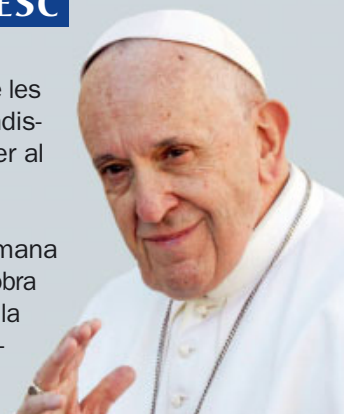

@Pontifex: «Si ens exercitem a veure amb la mirada de Jesús, sempre aconseguim reconèixer qui ens necessita» (10 de febrer).

@Pontifex: «A milers de nens se'ls roba la infància obligant-los a combatre en conflictes armats. Aturem aquest crim abominable» (12 de febrer).

@Pontifex: «Distanciar-se de les aparences mundanes és indispensable per preparar-se per al cel» (13 de febrer).

@Pontifex: «Jesús ens demana que portem a terme una sola obra d'art, possible per a tothom: la de la nostra vida» (17 de febrer).

Catequesi a la llum de la Bíblia

Aquest va ser el títol de la trobada de catequistes de l'Arxiprestat del Garraf que va tenir lloc el 30 de març a l'església de Sant Joan de Sitges. Amb les paraules del beat Ramon Llull «Qui contempla, ama. Qui actua, enamora» va començar la xerrada-taller conduïda per Albert Soler, professor titular de literatura catalana medieval a la Universitat de Barcelona i especialista en l'autor mallorquí.

El ponent va convidar els i les catequistes a llegir la Bíblia amb calma i sense pressa, posant-se en la pell de Jesús i dels deixebles, experimentant una mena de viatge en el temps. El primer pas era contemplar, per assaborir i interioritzar la Paraula de Déu, per després actuar i fer-la arribar als nois i noies de la catequesi.

Va resultar una tarda formativa molt reeixida.

«Farem junts el camí»

Participants de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat

Aquest ha estat el títol de la XXVI Jornada d'escolans, que va aplegar 96 infants de les diòcesis de Barcelona i Sant Feliu que ajuden com a escolans a les seves parròquies.

Per descobrir el goig i l'alegria d'estar amb Jesús, els escolans van compartir una gimcana, que acabava amb la celebració de l'Eucaristia. El recorregut de les diverses proves va recordar les diverses etapes del camí de Jesús, tot passant pel baptisme (proves amb aigua), les temptacions del desert (laberint fosc), la predicació (observant les dificultats tant de comunicar el missatge com de rebre'l), la vinguda de l'Esperit Sant (amb la flama de les espelmes). El punt d'arribada va ser «la muntanya de les

benaurances», moment per a rebre una petita reflexió sobre totes aquestes activitats.

El camí que van fer junts, realment va ser un recorregut per tot l'entorn del Seminari, des dels jardins exteriors fins a les terrasses de l'edifici.

En acabar la gimcana, els escolans i l'equip dels seminaristes van participar plegats de l'Eucaristia, presidida pel rector del Seminari, Mn. Felip-Juli. Després de l'altar, la taula del dinar de germanor i per concloure, els participants van renovar les promeses del baptisme amb un ciri singular que era alhora el record de la trobada, símbol de la llum del Crist i els nostres compromisos com a cristians.

M. Alonso - J. Sellarés

sús Bel i Jesús Roy a Brians 1 i dones, respectivament, i Mn. Josep M. Fabró, a Brians 2.

Els voluntaris i voluntàries van rebre, abans de la trobada, un recull d'intervencions del papa Francesc adreçades a presos de diversos centres, en diferents països. A partir de la lectura personal prèvia i el treball en grups d'aquell matí, es va aprofundir en la dimensió pastoral del ser-

vei que desenvolupa l'Església en el món de les presons.

La valoració de la trobada ha estat molt positiva, una bona ocasió per consolidar l'àmbit de la Pastoral Penitenciària que és ben present a la nostra diòcesi, on la comunitat de presos es la més gran de Catalunya.

► **Vetlla de Montserrat.** Tindrà lloc a la Basílica del Monestir de Mont-

serrat, el divendres 26 d'abril. Enguany, sota el lema «A les vostres mans». A les 21 h començarà la prevetlla i a les 22 h pròpiament la vetlla de pregària.

► **Grups de diàleg a Vilafranca del Penedès.** Dilluns 29 d'abril, de 21 a 22.30 h. Xerrada a càrrec del P. Oriol Tuñí, sj, doctor en teologia, amb el títol «Evangeli de Joan». Hi haurà un col·loqui posterior amb els participants.

Organitzat per les parròquies de l'Arxiprestat de Vilafranca, tindrà lloc a la sala parroquial Mn. Joan Vinyeta, de Vilafranca.

AGENDA

► **Pregària vocacional.** Dijous 25 d'abril, a les 19 h, a la capella de la Casa de l'Església. Convocada per la Delegació de Pastoral Vocacional per als últims dijous de mes.

► **Mare de Déu de Montserrat, patrona de la diòcesi.** Dissabte 27 d'abril, a les 20 h, Eucaristia presidida pel bisbe Agustí a la Catedral de Sant Llorenç.

► **Dedicació del temple de la Parròquia de Sant Josep, de Sant Vicenç dels Horts.** En el marc de la celebració del 50è aniversari de l'erecció de la parròquia, es realitzarà el ritus de dedicació del temple el proper 28 d'abril, a les 11 h, amb la presència del bisbe Agustí.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

22. □ Dilluns [Fets 2,14.22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Caius o Gai (de Dalmàcia) i sant Soter, papes i mrs.; sant Agapit I, papa; santa Senorina, vg.

23. □ Dimarts [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. La solemnitat litúrgica de Sant Jordi, patró secundari de Catalunya, es trasllada a l'1 de maig; sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustiniana; beata Teresa Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimecres [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Fidel de Sigmaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap a 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de

sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel. fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni, prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes; santa Salomé.

25. □ Dijous [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Anjà, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Divendres [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-14]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i dr. de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anaclet, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnàiz, trapenc.

27. □ Dissabte [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. La solemnitat litúrgica de la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya, es trasllada al 30 d'abril; sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg. de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 5,12-16 / SI 117 / Ap 1,9-11a.12-13.17-19 / Jo 20,19-31]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família; beat Luquesi, terciari franciscà.

Diuenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (C)

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguint-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.* O bé: *Al·leluia.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diuenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escriptures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos. Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos. De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.* O bien: *Aléluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos: Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.

COMENTARI

Al·leluia, Crist ha ressuscitat, al·leluia!

Aquestes són les paraules que han ressonat aquesta nit i que ressonaran al llarg de cinquanta dies i durant tot l'any. Aquesta és també la salutació dels cristians ortodoxos i ha de ser la nostra: **SÍ CRIST VERITABLEMENT HA RESUSCITAT.** Perquè avui celebrem el punt central de la nostra fe cristiana, allò que ens defineix com a cristians.

¿Per què busqueu entre els morts aquell que viu? No hi és aquí: ha ressuscitat. Aquestes són les paraules que adrecen a les dones *dos homes amb vestits resplendents*. No podem buscar entre els morts aquell que viu ja per sempre més. Ja ho havia anunciat Crist: *Llavors es recordaren del que Jesús havia predit.* Però no es fàcil creure en la resurrecció: *Als apòstols aquesta història els semblà una quimera i no se les cregueren.* Van al sepulcre però no s'ho acaben de creure en aquell moment.

Però escoltem a Pere un cop ha vingut l'Esperit Sant. Diu parlant de Jesús: *Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia i concedí que s'aparegués, no a tot el poble sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts.* Aquest és el gran missatge, el gran testimoni de la nostra fe. A través dels apòstols ens arriba la certesa de la resurrecció de Crist ja que ells han tingut l'experiència real del Ressuscitat. Pel baptisme ja hem ressuscitat i per això la nostra vida ha de tenir una altre sentit, no podem viure com a homes que només pensen en aquest món, en aquesta terra. Sant Pau en diu: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* La resurrecció de Crist canvia radicalment la nostra vida. El nostre és un horitzó obert a l'infinit. Vivim sí a la terra però vivim ja com a ressuscitats, amb una vida absolutament nova.

Mn. Jaume Pedrés